

Nadácia podporila mladých programátorov

Krúžok programovania RoboLab vo Vrábľoch vznikol v roku 2002, keď škola prostredníctvom Ministerstva školstva SR získala programovateľnú stavebnicu Lego. Odvtedy krúžok, ktorý celý čas vedie Pavel Hegedúš, zaznamenal mnohé úspechy na slovenskej aj medzinárodnej úrovni. NADÁCIA DALKIA SLOVENSKO podporila poskytnutím finančného príspevku účasť členov krúžku bratov Fojtíkovcov na celosvetovej súťaži RoboCup 2011, ktorá sa konala v máji 2011 v Istanbule.

Bratia Fojtíkovci začali navštevovať krúžok programovania, keď boli ešte žiakmi základnej školy. Začali stavať robotov z *Lega*, s ktorými absolvovali aj prvé súťaže. V roku 2008 vyhrali celoslovenskú súťaž v nepostupovej kategórii *Futbal robotov s tenisovou loptou*. Nasledujúci rok po prvý raz postúpili na svetovú súťaž *RoboCup* v Rakúsku, kde videli, aký je svetový trend v stavbe robotov. Odvtedy si robotov navrhovali, stavali a programovali sami. V roku 2010 postúpili na svetovú súťaž do Singapuru a minulý rok reprezentovali Slovensko aj vďaka podpore z našej nadácie v tureckom Istanbule, kde sa na súťaži celkovo zúčastnili dve tisícky súťažiacich.

O robotike a samotnej súťaži *RoboCup* sme sa porozprávali s Jurajom Fojtíkom a vedúcim krúžku Pavlom Hegedúšom:

Ako si sa dostal k robotike?

J. F.: K robotike som sa dostal vďaka krúžku *RoboLab*. Z tohto krúžku som išiel aj s bratom na prvú súťaž *Istrobot*, kde som videl mnoho dobrých robotov. Vtedy som si povedal, že aj ja chcem také niečo postaviť. Týždeň nato sa konala súťaž *RoboCup*, kde som sa po prvý raz zúčastnil na futbale robotov a skončil som na predposlednom mieste. Bol som však taký namotivovaný, že som hľadal informácie, ktoré by mi pomohli zostaviť už komplet vlastného robota. Asi po trištvrte roku trápenia vznikol nový robot, ktorý bol plne autonómny a schopný hry na robotickom ihrisku. Na ďalšom ročníku sme spolu s bratom obsadili prvé miesto.

Čo je dôležité, ak sa niekto chce venovať stavbe a programovaniu robotov?

J. F.: Dôležité je mať chuť stále objavovať nové veci, nepretržite študovať. Samozrejme, vyžaduje si to aj veľa času, skúšania, omylov, na ktorých sa človek veľa naučí. Treba poznať aj fyziku, bez nej by to nešlo.

Chcel by si sa venovať robotike aj v budúcnosti?

J. F.: Áno, chcel by som sa zamerať na oblasť programovania, keďže kvalitných programátorov je na Slovensku málo.

Môžete nám priblížiť samotnú súťaž RoboCup?

P. H.: *RoboCup* je medzinárodná súťaž autonómnych robotov, určená na podporu výskumu a výučby umelej inteligencie, robotiky. Prebieha šesť dní a je rozdelená na dve základné vekové kategórie. Juniori súťažia v kategórii *Soccer* (futbal), *Dance* (tanec), *Rescue* (záchrannár). Medzi seniorskými kategóriami je zaujímavý futbal humanoidných robotov a futbal robotov strednej veľkosti hrajúcich na veľkom ihrisku s klasickou futbalovou loptou.

Miloš a Juraj na súťaži RoboCup 2011 v Istanbule

Prečo ste si na súťaž vybrali práve robota futbalistu?

P. H.: Roboty sa na hracej ploche pohybujú dosť rýchlo a celá hra je tým zaujímavá aj pre divákov. Pri konštrukcii viac vynikne kreativita a zručnosti autorov. V neposlednom rade je to aj jasné rozhodovanie o víťazovi – kto dá viac gólov, ten vyhráva.

Keďže sa krúžok *RoboLab* vo Vrábľoch plánuje zúčastniť aj na tohtoročnej celoslovenskej súťaži v stavbe a programovaní robotov, chceli by sme im zapriať veľa šťastia a mnoho nových nápadov!

Bratia Fojtíkovci: vľavo Juraj a vpravo Miloš